

עטרת שלום

עלון שבועי שיע"י מוסדות קאמנוא בארה"ק, רח' ארזי הבירה 48 ירושלים
בגטיאית ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א
פרשת אמור

בס"ד, עש"ק פרשת אמור
ט"ז אייר תש"ע - שנה א' גליון י"ז

זמני הדלקת הנרות ומוצי"ט

ירושלים	הרה"צ מוצ"ש	ר"ת
6:43	7:58	8:36
6:43	7:58	8:37
6:42	7:57	8:35
6:58	8:00	8:34

נא לשמור על קדושת הגליון

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מביא הרמ"א בהלכות הושענה רבא (סימן תרסד ס"א), שבחצות הלילה יוצאים לראות בצל הלכנה ע"ש. וכזה יש לומר, שנפש רוח נשמה הוא בחינת פנימיות, וחיה יחידה היא בחינת צלם ומקיף.

ועוד אומר שם מרן האריז"ל, שהג' מיני צללים, הם ג' מילואים של שם אהי"ה, ושם הוי"ה הוא בחינת נשמה פנימית.

וזהו שאומר כאן התורה 'קדשים' בגי' ג' מילואים של שם אהי"ה, היינו שצריך לעבוד ולקדש שהצלם אלהים שלו יהיה קדוש, ועי"ז יהיה במדריגת 'יהו' בגי' ב"פ י"ה, שיגיע למדריגה של י"ה בחינת אחי ורעי, וכמו שמבואר ממרן האריז"ל (לקוטי תורה זכריה) שלע"ל יהיה שם הוי"ה יהי"ה.

ל'אלהיהם' אלה"י הוא בחינת דין, וה"ם מרמזו לשם מ"ה שמתקן שם אלהי"ם, וכמו שאמר משה רבינו ונחנו מ"ה (שמות פז ז) שהמתיק כל הדינים שהוא השבירה מכלל ישראל ע"י שם מ"ה. 'ולא יחללו שם אלהיהם' 'שם' בגי' שד"י והוי"ה, היינו שזה אמרו חז"ל (חגיגה יב), פירושו של שם שדי, שאני הוא שאמרתי לעולם די. וזה שמרמז הכתוב, שלא יאמר האדם שמספיק ודי לו במה שהגיע לדרגה של שם הוי"ה, רק צריך להשתוקק ולהגיע למדריגת של שם יהי"ה בחינת אחי ורעי.

וזהו 'כי את אש' היינו שאם יפחתו מספר תיבת 'אש' מתיבת 'שם', ישאר מספר שם יהי"ה, שעל זה צריך כל אחד להשתוקק להגיע. ואז 'והיו קודש'.

הקב"ה יעזור שבזכות רשב"י, שאמרו הצדיקים שכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק (ברכות ט), בשעת שהאדם בדוחקא, שכל אחד יושע בזכותו בכל מה שצריך לבני חיי ומוזני ובריאות. וזה איתא בזה"ק (ח"ג קכב). ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון כיה מן גלותא ברחמי. אבל זה צריך לדעת שלא מספיק במה שלומד אותה, רק צריך ג"כ לקיים מה שכתוב שם, כי האדם שלומד ולא מקיים, הוא יותר גרוע ממי שלא לומד כלל. ובזכות לימוד וקיום הזהר"ק, יהיה במהרה לובא לציון גואל בב"א.

(נאמרו בל"ג בעומר תשס"ט לפ"ק)

קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם פי א' אש' הוי"ה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש (כא ו).

אפשר להסביר הפסוק הזה, לכבוד יומא דהילולא של רבי שמעון בר יוחאי זי"ע, שזה רואים בחז"ל שהפליגו מגדולתו של רשב"י מה שלא רואים כן בשאר התנאים. ובפשטות משום שזיכך את עצמו בי"ג שנים שהיה ממון במערה. וכמו שרואים ג"כ בזה"ק (ח"ג קלב:), שרשב"י אמר, דאנא חמי השתא, מה דלא חמא בר נש מיומא דסליק משה זמנא תניינא למורא דסיני.

וזה איתא במסכת סוכה (דף מה:), שרשב"י אמר, ראיתי בני עלייה והן מועטין, אם אלף הן אני ובני מהן, אם מאה הם אני ובני מהן, אם שנים הן אני ובני הן. ופרש"י ז"ל, כת המקבלין פני שכינה מועטים הם. והביאור בכל זה לפי מה שמבואר ממרן האריז"ל (בפע"ח שער הק"ש פ"ה, ובשעה"כ ענין כוונת ק"ש ד"ו) דיש שני דרגות בנשמת האדם, אחד בחינת בנים אתם להוי"ה אלהיכם (דברים יד א), והשניה בחינת למען אחי ורעי (תהלים קכב ב). דהיינו מי שיש לו נפש רוח, הוא בחינת בנים, בסוד ו"ה משם הוי"ה, ומי שיש לו נשמה וחיה, הוא בחינת אחי ורעי להקב"ה כביכול, בסוד י"ה משם הוי"ה. וזהו שאמר רשב"י שהוא מבני עליה, כי עלי"ה הוא אותיות ע"ל י"ה, שהוא בבחינת י"ה, שהוא המדרגה העליונה למען אחי ורעי.

ולכן מוכן מה שאיתא באידירא (בהשמט הזוהר לזו"ג דף שט ע"א, השייך לתחילת האדרא זוטא) שרשב"י לפני פטירתו אמר, ואחזון לי אתר צדיקיא לעלמא דאתי, ולא אתיישר בלבאי דוכתאי בר עם אחיה השילוני. והטעם למה בירר לו דוקא המקום ליד אחיה השילוני. משום שאחי"ה הוא נופריקון א"ח י"ה, היינו משום שאחיה השילוני היה באותה מדריגה של רשב"י, בבחינת למען אחי ורעי בחינת י"ה. ולכן בחר בדוקא לידו בגן עדן. והנה לזה צריך כל אחד להשתוקק להשיג הדרגה של למען אחי ורעי בחינת נשמה וחיה.

וזה מבואר ממרן האריז"ל (שער הכוונות דרושי חג הסוכות ד"ז), שהקב"ה ברא את האדם בנשמה פנימית שכולל בה נרנח"י, כמ"ש ויפח באפיו נשמת חיים, וגם נתן לו ג' מיני צללים, שזה בחינת חיצונית, כמ"ש ונסו הצללים (שיר השירים ב ז), וכן כתוב אך בצלם יתהלך איש (תהלים לט ז), וכן כתוב אצל המרגלים סר צלם מעליהם (במדבר יד ט), וכן

דברי תורה מרבתינו זי"ע

כבן שבעים שנה, והוא מש"כ 'הגדול מאחיו' שנעשה ע"י המ"ח דברים שהתורה קנתה בהם.

(מעשה שלום' מרבינו שלום מקאמרנא)

והשיאו אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם פי אני הוי"ה מקדשם (כב טז).

מתרגם 'במיכלהון בסואבא' להמם ממא. ורש"י כתב, שלא לצורך תרגם כן. כוונתו היינו באכילה שהוא 'שלא לצורך' אלא כולו תאות והנאות, אבל לצורך אף שאוכל בלא קדושה וכוונה, לא יהיה בכלל להמם ממא (החפאל ד'י). דאם לא תפרש כך כוונת רש"י, מה זה שלא לצורך, הרי לפרושו פירוש אונקלוס מוטעה במעות, ומה לשון זה שלא לצורך, הרי רש"י פירש על זר שאוכל תרומה, ואונקלוס תירגם על כהן שאוכל תרומה בסואבא, ומה הוא שלא לצורך, היה לו לומר ואונקלוס תפס לו דרך אחר.

(היכל הברכה' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

ששית ימים תעשה מלאכה זביום השביעי שבת שבתון מקרא וגו' (כג ב).

וזה המעם שנכתב אצל שבת 'מקרא קדש', הרי שבת קבוע וקיימא ואינו תלוי ביד בית דין כלל, מה מקרא שייך בשבת, אלא דקאי על תוספות 'שבת' של 'שבתון' להוסיף מחול אל הקדוש, והתוספת תלוי בדיניו להוסיף כל אחר כל מה שירצה, והוא 'מקרא קדש' דשבת.

(היכל הברכה' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

וספרתם לכם מופרת השבת מיום הביאכם את עמך התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה (כג טו).

זה נצטוונו ממחרת הפסח, וקרא אותו שבת, והיינו למעמא דכאמת השנה גדולה השינוי ישראל כליל פסח, כמבואר בהגדה 'וכמורא גדול' (דברים טו ה) זו גילוי שכינה. וצוה לנו השי" שלא יעלה על לבנו שהשגנו די אלהות ית"ש, לזה צוה לנו לספור מ"ט יום המרמזים על מ"ט שערי בינה, דהיינו שבכל יום יבין ויתבונן, שמה שהשיג מגדולת הבורא ביום אהמול, עדיין יש להשיג יותר.

וצוה השי" שנספור עד הגיענו ליום חמישים שהוא שיערי בינה החמישים, וידוע דנ"ן מרמז על אין, ויבוא למדרגה גדולה כזו שיהיה השגותו בגדר אין, מה שאין בן מדרגות המ"ט, שמה שמכין בכל פעם מה שלא השיג עדיין בשלמות דעת הבורא, אבל השער הזה שאדם מגיע להתבוננות גדולה כזה בגדולת אלהותו יתברך ויתעלה שמו שיהיה בבחינות אין, והוא יוכל הגדול עלמא דהירותא שמשם השינוי ישראל התורה הקדושה, כמו שמבואר בהדיא בוהר בשלח (דף מו: בזה"ל: מסמרא דיוכלא אתיהיבית להו אורייתא, שיצאו לחירות ממלאך המות ומשאר דברים.

ולזה אמר הכתוב 'ממחרת השבת' דידוע שהשבת ג"כ מרמז לשני פנים, למדת המלכות אשר 'מלכותו בכל משלה' (תהלים קכ ט), ולמדת הבינה, כמבואר אצלינו במקום אחר פירוש הפסוק תן חלק לשבעה וגם לשמונה (קהלת א ב), וצוה לנו השם הנכבד יתברך ויתעלה וזכרו לעד ולנצח נצחים, ביום החמישים כשנבוא למדרגה של אין, אל יפול לבינו עלינו, רק 'הקרבנתם מנחה חרשה להוי"ה', כלומר 'מנחה' מרמז על מסירות הנפש הגדול לד', כמאמרם (תנחומא ויקרא ה) על ונפש כי תקריב קרבן מנחה לד' (כא). 'חרשה' תשינו מוחין חדשים להשיג מחדש מגדלות הבורא יתעלה שמו. 'להוי"ה' כלומר דעת הבורא ית"ש.

(זכרון דברים' מרבינו אלכסנדר פננדר מקאמרנא)

וידבר משה את מועדי הוי"ה אל בני ישראל (כג מו).

וכן כל העוסק בתורת המאת עלה שלמים כאלו הקריבו במעשה (מנחות פ). והוא 'מעשי למלך לשוננו' (תהלים מו ב). וכיון שכל דיבור ואמירה לקיים 'ונשלמה פרים' (הושע יד ג) היא בבחינות נוקבא, צריכין לישב באמירות קרבנות וקמורת כמנהגי (עין שו"ס סימן מה ס"א). ולכן כתיב כאן 'מועד' חסר ואו, שהדיבור בהלכות לקיים 'ונשלמה פרים' ולקיים המעשה, הוא בעלמא דנוקבא תתאה, ולכן 'מועד' חסר דחסר והכן היטב.

(היכל הברכה' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

ויאמר הוי"ה אל משה אמר אל הפהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא ישמא בעמיו (כא א).

'אלהם' חסר יוד. כי בעת הסתלקות המוחין והחיות והרכיקות ומתגבר הקמנות, או 'נפש לא ישמא בעמיו' שיהיה מעורב עם הבריות להעלותן, כי יכולין ה' להמשיכו אלהם ויפול ממדרגתו הלילה, וכן יזהר שלא ליפול על פניו בעת הקמנות, היינו עם הכוונה הידוע.

(היכל הברכה' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

ולאחתו התנולף הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה ישמא (כא ג).

'ולאחתו התנולף הקרובה אליו' שהיא לאה אחות רחל, שכל העולם היו אומרים, ללכן שתי בנות וליצחק שתי בנים, ועשו יקח את לאה ויעקב את רחל, שעל זה בכתה שלא תפול בגורלו של עשו (בבא בתרא קכג). שעבור זה כתיב (בראשית כ"ז) ועניו לאה רבות. אבל הקב"ה אומר בתורה אשר לא היתה לאיש, שראשי תיבות לא"ה, היא לא תהיה ח"ו לאיש שדה (שם כה כו), וכתיב לא היתה' מראשית בריאת שמים וארץ.

(דמשק אליעזר' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא)

וקדשתו פי את לחם אלהיה הוא מקריב קדש והיה לה פי קדוש אני הוי"ה מקדשכם (כא ח)

רצה לומר הקב"ה אמר כביכול לישראל בניו 'וקדשתו' שכל עשותיכם יהיו בקדושה וכמהרה, ובעבור זה יהיו ישראל ראויים 'כי את לחם' מונא רוחא של 'אלהיה הוא מקריב', מקריב לידו ממש, בלי שום מירחא עבור שהוא עושה רצונו יתברך בקדושה וכמהרה. והשפעות האלו, 'קדוש יהיה לך' היינו מצד הקדושה, בפנים מאד, פנים צוחקות, ובכל פעם שבא לאיש הזה הכשר השפעות אלו מאת השי"ת או נעשה האיש הזה יותר קדוש לפני הקב"ה, כנודע מההוי"פ היינו מהשפעות היוצאים מהקליפה לאיזה אדם המגושם, או נעשה בכל פעם יותר רשע להכעיס השי"ת הרמא ליצול כנודע. לזה כתיב כאן 'קדוש יהיה לך' השפעות אלו, ואתה נעשה ג"כ בכל פעם יותר קדוש. 'כי קדוש אני ה' מקדשכם' על השפעות האלו דקדושה, שאני משפיע לכם בני ישראל הקדושים.

(בן בית' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא)

והפקה הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשתחה ומלא את ידו ללבוש את הפגדים וגו' (כא י).

תיבת 'ללבוש' חסר וא"ו. היינו כי מצות שמן המשחה הקוקה באות וא"ו בלחות האבנים, לרמז שבבית השני שלא היה שמן המשחה כי נגנו, היה לבישת הבגדים במקום שמן המשחה, שע"י לבישת הבגדים נעשה כהן גדול.

וזה מרמז כאן 'אשר יוצק על ראשו שמן המשחה' ע"י נעשה כהן גדול ונתחנך לכהונה גדולה ע"י שמן המשחה שהוא הקוקה באות וא"ו, אבל בבית שני היתה החנוכה ע"י 'ומלא את ידו ללבוש את הבגדים' חסר וא"ו, ע"י שחסרה מצות שמן המשחה שהקוקה בוא"ו בלחות אבנים, או הליבשה מחנכתו להיות כהן גדול, וזה דבר נפלא בס"ד.

(פרי חיים' מרבינו חיים יעקב מקאמרנא)

והפקה הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשתחה וגו' (כא י).

אפשר לומר בדרך רמז, שאיחא בפרקי אבות (פ"ו מ"ו) גדולה תורה יותר מן הכהנה ומן המלכות, שהמלכות נקנית בשלשים מעלות, והכהנה כעשרים וארבע, והתורה נקנית בארבעים ושמונה דברים. נמצא מזה שהתורה ק' נחשבת ליותר שהיא נקנית כמ"ח דברים, והמעם אפשר לומר כי דאם ביה כולא ביה (דברים מא), שאם יש תורה או יש לו הכל.

וזה הרמז 'והכהן הגדול מאחיו' הגדול' בגימטריא מ"ח, היינו שענינו שיש לו תורה ק' שנקנית כמ"ח דברים הוא נעשה 'הגדול מאחיו', כי אם יש לו התורה ק', אז הוא גדול בניו ובכח ובעושר ובהכמה ובשנים (עדות פ"ט מ"ב), שאפילו שבפועל עוד לא חי הרבה שנים, אבל מצאנו וראינו (ברכות פ"א מ"ה) אצל רבי אלעזר בן עזריה שאמר הרי אני כבן שבעים שנה, אמר כבן אבל בפועל ממש לא היה זקן בשנים, רק שע"י קנין התורה נעשה

ל"ג בעומר

הלכות שבתורה, וזה 'אביטה נפלאות מתורתך', וזה 'ענין ד' ביום צדה ישגבך שם אלוני יעקב' (שם כ ב) שהשם יתברך כביכול עונה אותנו ביום צדה כזכות רבי שמעון בן יוחאי, וזה ישגבך ד"ת שמעון בן יוחאי ל"ג שמצדף עוד הפעם הוי"ד ביחד עם ג"ך בגימטריא ל"ג בעומר, ירחם השם יתברך כמהרה כזכות של אותו הצדיק, וכדאי רבי שמעון בר יוחאי שהוא מלומד בניסים לסמוך עליו בשעת הדחק אכיה"ד וכמהרה דידן ברוב רחמיו וחסדיו.

(מעשה שלום' מרבינו שלום מקאמרנא)

כל הדברים שבעולם אפילו שיראין החשובים אפילו בנר השוה אלף זהובים והוא שורפו לכבוד הרלקה של קבר הצדיק וכיוצא אין בזה שום נידונר איסור הלילה של כל תשחית וכו' ע"ש באריכות.

(מעשה אריג שביעית פ"ד מ"י)

אפשר לומר בדרך רמז נפלא על ל"ג בעומר, ולהביא ראיה מן התורה ק' רמז על השמחה של ל"ג בעומר, יש על זה כמה וכמה ראיות אבל מן התורה כפסוק 'ושמחת בחגך אתה ובנך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך' (דברים מו יד) בעזרת השם יתברך, על זה שמח אני מאוד כמוצא שלל רב, וזה החלו שכמו שראינו ומצאנו בארץ ישראל בעת שבא ל"ג בעומר הילולא של התנא אלוני הגה"ק צ"ס"ע רשכבה"ג רבי שמעון בר יוחאי וצלה"ה וזיע"א כמהרה, שיש ביום הזה שמחה גדולה וכולם פותחים את פיהם שמחת היום וכל האנשים והנשים וילדים ביחד. וזה הרמז הנפלא 'ושמחת' בגימטריא רב שמעון בן יוחאי, רמז שביום הילולא שלו צריך להיות כולם בשמחה ובצהלה ולהיות שמח מאוד, 'בחגך' גימטריא ל"ג, כל"ג צריך להיות שמחה ובצהלה 'אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך', וזה ג"ל עיני ואביטה נפלאות מתורתך (תהלים ק"ח י) כל"ג בעומר נתגלה כמה וכמה

שולחן הטהור

לקט הלכות מספר 'שולחן הטהור' וזר זהב'
לרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא זי"ע

הלכות ציצית ועטיפתו. סימן ח

א. {א} על טלית קטן של צמר {ב} שרחבו אמה וארכו שני אמות יכול לברך בלי פיקפוק להתעטף בציצית:

{א} על ט"ק. רוב הפוסקים שהלכה כמותם, וכמעט כולם הסכימו, אם יש בו שיעור שהקטן מתכסה בו אף שהגדול בוש לצאת בו חייב בציצית. וכל זה כשהגדול בוש לצאת מחמת קטנותו, אבל מחמת שלא ילעיגו עליו הגוים ואנו דדין ביניהם דבר פשוט שחייב בציצית [כ"כ בבית"ל סימן טז ד"ה לשוק], מי שיש לו מוח ושכל ישר יודה בזה דאם לא כן תיפטר כל בני האשכנזים מציצית שהם אינם הולכין בשוק בטלית, אף בשבת אינם הולכים בו, ואין זה אלא חוכא ואטלולא ובאמת אף אם יתעקם אחד ויתפוס שלו אמור לו שדרך בכל המדינה זאת בימי הקיץ לילך במלבוש חלאט פתוח לפניו והטלית קטן נראה מבחוץ אף בשוק הולכין כך החשובים בדרך עראי, וכך נהגו כל הצדיקים וגדולי הדור וגאוני ארץ וכך נהג מרן הקדוש האר"י זצ"ל לברך על טלית קטן:

כ"כ בפע"ח שער הציצית פ"א, ובשעה"כ ענין ציצית דרוש ו, ועיין באוצר החיים מצוה שפז במדבר דף קה ע"א.

{ב} שרחבו אמה. כך פסק הגאון התניא (בסידורו) ואינו מוכרח כלל וכלל והוא עצמו חזר בו בשו"ע שלו, ולכן אם יש לו טלית קטן של שלשה רבעי אמה מין הנקרא שאל, יוצא בו ויברך עליו, ועיין לקמן סימן ט"ז:

ב. בציצית בפת"ח ודלא כלבוש:

בציצית בפת"ח. כדעת הב"ח סימן יד מובא במג"א סק"ז, וכן כתב המהר"י צמח בהגהותיו לספר נגיד ומצוה ומובא בברכ"י סק"ד, וכ"כ בסידור השל"ה ובסידור ר' שבת. 'ודלא כלבוש' בסעיף א' שכתב לומר בשוא, מובא במג"א סק"ז.

ג. כשלוש טלית קטן יתעטף בו ויברך ואחר כך לובשו כדרכו:

כ"כ בפע"ח שער הציצית פ"א וז"ל: מורי זלה"ה כשהיה לובש את הט"ק כמו בשעה שהיה עולה מן הטבילה וכיוצא בזה אז היה מתעטף בו ראשו ומברך להתעטף בציצית ומכניס בו ראשו ומוריד אה"כ בדרך לבשתו, וכ"ה בשעה"כ ענין ציצית דרוש ו.

ד. עיקר טלית קטן ניתקן ללובשו תחת בגד הגדול שמתעטף בו:

כ"כ בפע"ח ובשעה"כ שם, מובא במג"א סק"ג.

ה. טוב שיהיו חוטי הציצית נפרדים לגמרי, אף בשבת יכול להפרידם אם לא שנסתבכו הרבה:

כ"כ בשע"ת סק"ח.

ו. פשט טלית גדול אדעתא לחזור ולהתעטף בו מיד, והלך לקטנים וכיוצא בו, אם יש עליו טלית קטן אין צריך לברך פעם אחרת, אבל אם הלך לבית הכסא או שהפסיק הפסק גדול יברך פעם אחרת:

כדעת ה"א השני המובא ברמ"א סעיף י"ד.

ז. הלן בטליתו אסור לברך עליו:

כדעת הטור והב"ח, וכן הט"ז סקט"ו פסק כהטור והב"ח ודלא כהשר"ע סט"ז, וכתב השלמי ציבור דף כו ע"ג וז"ל: וכן נראה דעת האר"י ז"ל שלא היה מברך אלא כשמסירה מעליו בבית הטבילה, ואני שמעתי מהרב כמוהר"א יצחק ז"ל שראה בתשובה כ"י ממרן ז"ל שחזר בו בתשובותיו שלא לברך וכן ראוי לנהוג, עכ"ל.

מעשה אבות

מעשה פלא שנעשה ע"י ספר הזוהר של הבעש"ט

סיפר הגה"ק בעל 'מנחת אלעזר' ממונקאטש זי"ע, א, בעת שרצה לעורר רחמים, סיפור נפלא, בענין שערותיו הקדושות של מרן הבעש"ט זי"ע, א, שהיו מונחות בספרי הזוהר הקדוש שלו, וזה לשונו: לרבינו הגה"ק רבי יצחק יהודה יחיאל מקאמרנא זי"ע, היה חסיד נאמן, אשר היה חשוך בנים ל"ע כמה שנים, והרבה הפציר בתפלה בעדו, עד ששמע ה' בקול תפלתו, ופקד ה' אותם לטובה, ותהר אשתו, כאשר קרבה ללדת, ותקש בלדתה, עד שהוכרחו לקרוא לרופאים, ואמרו כי אין עצה שתשאר האם בחיים, רק אם יקחו את הילד, והילד לא ישאר בחיים, ושניהם אי אפשר להציל, ובאותו זמן היה רבינו בטרסיסקאוויטין, הסמוך למקום דירת החסיד הנ"ל, על כן בא החסיד הנ"ל ברעש ובכביות גדולות לרבו הקדוש לטרסיסקאוויטין.

ובעת ההוא היה שמה גם הגה"ק רבי אשר מקארלין זצ"ל (שכידוע היה שם במרחצאות, ונסתלק שם בט"ו באב תרל"ג זי"ע, א), ולהגה"ק הנ"ל היה לו 'ספר הזוהר', אשר היה שייך לרבינו הקדוש הבעש"ט זי"ע, ורבינו הבעש"ט היה לומד ב'הזוהר' הזה, על כן היה עוד ב'הזוהר' שערו מהדיקנא קדישא של הבעש"ט זי"ע, א, והלך רבינו באותו הזמן אל הגה"ק מקארלין לראות הזוהר הנ"ל והשערות הקדושות. על כן כאשר בא החסיד אל רבינו הלך אחריו שמה.

ויהי כאשר ישבו שניהם יחדיו, בא החסיד הנ"ל בקול יללה ובכביות גדולות, להזכיר את אשתו לעורר רחמים בעדה, כי ח"ו לפי הרופאים אין עצה שתשאר האם בחיים רק אם יקחו את הילד, והילד לא ישאר בחיים. ואמר הגה"ק מקארלין לרבינו: הלא כ"ק פעל פקודת ישועתו על כן עליו מוטל הדבר לבקש רחמים.

ואמר רבינו, לאחר שאחו בשערות הקדושות של הבעש"ט זי"ע, א, בזה"ל: בזכות רבינו הקדוש הבעש"ט זי"ע, אשר השערות הקדושות הם מדיקנא קדישא שלו, הנני גוזר, וגם הדיקנא קדישא יסכים לזה שתלד האשה זרע של קיימא בנחת ובניקל וכלי שום מכשול יצא הילד, וישאר קיים האם והילד שניהם חיים וקיימים, ולך לביתך, ותבוא עם בשורה טובה, וכן היה, ובא בחזרה עם ברכת 'מזל טוב'.

(קובץ בית אהרן)

פעם אחת בל"ג בעומר בתוך עריכת השולחן, קרא רבינו רבי יצחק יהודה יחיאל מקאמרנא זי"ע להכותב שלו, ואמר לו, שיכתוב מכתב להגה"ק רבי שמואל העליר ז"ל אבדק"ק צפת יע"א, שיכתוב לו איזה חדשות היה היום שם שנתקלקל השמחה, ואחר איזה שבועות בא מכתב ארוך, איך שהאשכנזים והספרדים נתקוטטו ע"י איזה סכסוך, ונעשה מחלוקת גדולה ר"ל, עד שכיבו את הדליקה שם.

(כתבי שם)

יומא דהילולא

לרגל ל"ג בעומר יומא דהילולא קדישא של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זלה"ה

הבאנו מדברי רבותינו הקדושים על ספר הזוהר הקדוש

סדר השתלשלות ספר הזוהר

וראוי לקבוע עצמו ללמוד חמש דפים בזוהר בכל יום, והוא תועלת גדול ותיקון גדול לנפש, להאירה ולזככה ולתקנה, ולכלות קוצים מדות רעות ותאות רעות, לזכות בנועם השם, והוא מרפא ותיקון לחטאים ופשעים של הנפש, וכן מרן האר"י ז"ל נתן תיקון לבעל תשובה שיאמר חמשה דפים זוהר או תיקונים בכל יום, וכן נהג מורי ורבי דודי הקדוש מוהר"ר צבי מזידיטשוב זלה"ה. (שם אות ל"א)

מצוה ושמחה גדולה לפני השם יתברך, שאפילו תינוק בבית הספר ילמוד רזין וספר הזוהר וכתבי מרן [האר"י ז"ל], ובלבד לשם שמים לטעום מאורו יתברך בתורה לשמה באהבת ישראל בהכנעה אמיתית. (זהר חי ח"ה כא.)

בזכות לימוד ספר הזוהר

בזכות לימוד הזוהר בדביקות אהבה יהיה חירות גמור על כל העוסקים בו, שינצלו מחבלי משיח וממלחמת גוג ומגוג, נזכה לגאולת ביאת משיח, יראו עינינו, כי פתאום יבוא האדון אל היכלו ברגע ובהרף עין יהיה הישועה בודאי תראה בעיניך הישועה הגדולה הזאת, ותאמין שבכל תנועה אלופו של עולם, חזק ואמץ ואל תירא ואל תחת. (זהר חי ח"ג יג.)

לגמור בכל שנה כל ספר הזוהר

יום א' פרשת קרח בבקר, אחר קריאת שמע של שחרית, הנחתי לי לישן מעט קודם התפילה, וראיתי לאאמור"ר זצלה"ה, ואמר לי: תלמד זהר בכל השנה עד שתגמור כל הזוהר. ושאלתי לו מה דעתך האם דוקא ללמוד בעיון, או לאמרה סתם לתיקון הנפש. והשיב לי: רק לאמור בכל השנה כל הזוהר. ושאלתי לו עוד הפעם: אני לומד כתבי האר"י זלה"ה בכל יום ויום, ובתוך כך אירע לי לעיין בזהר ג"כ איזה דפים. והשיב לי: בזה לא יצאת, אלא דייקא לאמרה כסדר בכל שנה כל הזוהר ע"כ.

(ספר החזיונות דרבינו אליעזר צבי מקאמרנא)

הקדמה קטנה מענין ספר הזוהר ורעיא מהימנא על המצות. דע שספר הזוהר מן ראשית עד גמירא כתבו ר' אבא, וכשירד רב לבבל הוליך עמו את הספר הזה כפי שנצטווה 'גלון לבבל', והיה אצל ראשי ישיבות בבל בכתב יד, לא יראו החוצה, והיה מונח אצל ראשי הדור, וכשהיו רואים מי שראוי למעשה מרכבה היו מוסרין לו זה הספר ומלמד עמו מעשה מרכבה, ובכל ימי הגאונים לא יצא ספר הקדוש הזה לאור, כי היה חמדה גנוזה אצלם בכת"י, ואחר שנתדלדלו ישיבות הגאונים בבבל, נתגלה מעט ספר הזה ליחידי סגולה, הרב אלפסי ראה אותו ולא היה שכיח כלל, והרמב"ם ראה אותו ולמד בו והיה בקי בו, והרמב"ן לא ראהו, כך מוכרח מדבריהם, ובימיהם כבר נתגלה מעט בהסתר ובהעלם אל השרידים אשר ה' קרא, ור' בחיי הראשון מביא ממנו הרבה וקורא אותו מדרש יהי אור. ואח"כ ברשות אל איום נתגלה בגילוי רב לכל ישראל בימי הטור, ואל תאמר שהביאו מן עדן, שהרי הזוהר רובו נחבר על הדרכים, וכד אזל, ומעיר לעיר, וגם מקום של כל אחד מבעלי אידרא רבה וגם מקום שנתחבר ספרא דצניעותא הכל ידוע עד היום, והיאך תאמר שהביאו מג"ע, אבל יש איזה מאמרים ותוספתא שהביאו מן ג"ע וזה אמת.

ובימי הגאונים היה גאון אחד קדוש וטהור עד מאד, ולמד ספר הזוהר בעיון רב ובהשגחה נפלאה עד שזכה לנשמת משה רבינו ר"מ אמיתי, ומגודל הזיכרון והקדושה זכה למדריגות נפלאות ורמות, עד שזכה שנתגלה אליו פמליא של מעלה מלאכים ושרפים ורשב"י עם כל התלמידים נתגלה אליו, ודיבר עמו פה אל פה כאשר ידבר איש אל רעהו, וגילה לו סודות נוראות עמוק עמוק מי ימצאנו, ואל תתמה על זה שהרי מרן האר"י זלה"ה ומרן הריב"ש זלה"ה [הבעש"ט] היה להם גילוי נשמות בפרסום רב וכן היה לכמה צדיקים וכו'.

(זהר חי ח"ג כט.)

אופן לימוד הזוה"ק אצל המגיד מזלוטשוב

דרכו בקודש של המגיד מזלוטשוב שהיה לומד בזוהר הקדוש אחר חצות, אמנם לפני כן היה בודק לראות אם כולם כבר ישנים. פעם אחת היה תלמידו מר"ח הרה"ק רבי אברהם מרדכי מפניטשוב זלה"ה ער באותה שעה, וסיפר אח"כ ששמע כיצד כשהתחיל ללמוד, אמר לעצמו: איך אתה לומד זוהר, יודע אתה שאינך ראווי לכך ללמוד זוה"ק. ואחרי זה שב ללמוד, ושוב הפסיק ובכה באמרו לעצמו: אם באמת היית יודע שאין אתה ראווי ללמוד זוהר היה גם כן טוב. ופרץ שנית בבכי. וסיים, כי מאז לא היה יכול לישון בשעה שרבו למד זוה"ק לאחר חצות הלילה.

(נתיב מצותיך שם)

חיוב לימוד ספר הזוהר

ועל ידי נגלות התורה אי אפשר בדרך כזה באין פנים להלהיב כל כך נפש המשכלת בדביקה וחשיקה, שהרע והמקטרגים הרוחניים מתגברים, ולולא מתיקות עריבות נועם זיו לשון הזוהר והתיקונים וכתבי מרן [האר"י ז"ל], המאירין לנפש המשכלת ומיישבין הדעת, משמחת הלב ומאירת עינים, לא היה באפשרות להאיר, מרוב הצרות וחלישות הדעת. ולכן אחיי, טעמו וראו אור הגנוז ומתיקות שיש בזהר הקדוש המאיר לנפש, עד שמרוב אור תקבל על עצמך כל הרעות הצרות והיסורין, ולא יתחלש דעתך ולא תיפול ממדרגתך, ותתעלה למעלה למעלה עד רום המעלות, חזק חזק חזק ואמץ, לא תירא לא תפחד.

(נתיב מצותיך נתיב התורה ש"א אות ל')

בית המדרש דחסידי קאמרנא
עטרת שלום
ע"ש כ"ק האדמו"ר הרה"ק רבי שלום זעקל
בנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א
אוצי חבירה 48 ירושלים

עולו ואתו ואתכונשו להילולא קדישא דהתנא אלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
ל"ג בעומר
תתקיים מעמד ההדלקה
וסעודת ההילולא קדישא
בהיכל בית מדרשינו
במוצאי שבת קודש פרשת אמור
ח"י אפר
חוד שבחוד
בשעה 9:30 בערב
והוא ימליץ טוב בעדינו אהובינו בר יוחאי
הנבאים